

145. CO I JAK Ä
ROBIĄ RZEMIEŚLNICY.

OPIS RZEMIOSŁ DLA MŁODZIEŻY,

tudzież

Przewodnik przy wyborze powołania

OPRACOWANY

przez

Henryka Wernica.

— Z zapisu Władysława Pełtowskiego
w zawiadywaniu Kasy Pomocy imienia d-ra
Józefa Mianowskiego dla osób pracujących
na polu naukowem. —

Cena 20 kop.

WARSZAWA.

DRUK K. KOWALEWSKIEGO, MAZOWIECKA 8.
1898.

Ä

Доволено Цензурою,
Варшава 23 Юля 1897 г.

Słówko wstępne.

Oddawna odczuwano potrzebę obznajmienia młodzieży z główniejszemi rękodzielami; oddawna też troskliwie matki i gorliwi wychowawcy płci obojga usiłowali przedstawić młodzieży tę nową dziedzinę, nie wchodzącą w zakres udzielanych dotychczas wiadomości, a w braku odpowiedniego podręcznika czerpali treść do odnośnych pogadanek z luźnych artykułów, pomieszczanych w pismach czasowych. Zaradzić temu usiłuje książka niniejsza podaniem zwięzłego opisu główniejszych rzemiosł i materiałów, jakich one używają.

Nie podaje ona wyczerpującej teorii rzemiosł, do czego też żadnego nie rości prawa; lecz stara się dać jasne pojęcie o znacznej liczbie rękodzieł, ażeby obudzić we wzrastającym pokoleniu uznanie dla wszelkiej pracy. Sądzę przytem, że przedstawienie ob-

szernej dziedziny przemysłu zaszczerpi w niejednym młodzieńcu zamiłowanie do pracy technicznej, tego niewyczerpanego źródła pomysłowości narodowej.

Przy układzie tego podręcznika inny jeszcze cel miano na względzie, może donioslejszy niż poprzedni: ma on wiernem przedstawieniem trudności każdego rzemiosła, warunków, w jakich się odbywa oraz pomysłowości, jaką zapewnić może, posłużyć za doradcę, gdy nadejdzie chwila wyboru odpowiedniego powołania dla synów.

Kończąc te słów kilka, niechaj będzie mi wolno złożyć publiczne podziękowanie tym szanownym p.p. rękodzielnikom, którzy radą swą i wskazówkami przyczynili się do uzupełnienia tego dziełka.

Warszawa, d. 12 Marca 1897 r.

H. W.

Wybór rzemiosła.

Wybór rzemiosła to arcyważna epoka dla młodego człowieka i jego rodziców, równie ważna jak późniejsza, gdy stanie na ślubnym kobiercu. Wszak z rzemiosłem zawrzeć ma związek nierozzerwalny, od niego zależeć będzie przyszła jego pomyślność i powodzenie.

Wybór rzemiosła zależy od dwóch warunków: majątkowego położenia rodziców i zdolności, oraz chęci ich syna; byłoby jednak najrozsądniej, żeby syn zamiłował rzemiosło ojcowskie. Syn majstra rzemieślnika wtajemnicza się za młodu do rzemiosła ojcowskiego, poznaje materiały potrzebne do jego wyrobu, widzi narzędzia, zna ich użytek i wie cały przebieg roboty, dowiaduje się o trudnościach, towarzyszących rzemiosłu i t. d.; — ma zatem dokładne wyobrażenie o całym rzemiośle.

W mniej pomyślnych okolicznościach wzrasta syn czeladnika, lecz i on od czasu do czasu odwiedza

Co robią rzemieślnicy.